

Τα παιδιά με αυτισμό

Κύρια διευθυντή

Επιτρέψτε μου μία μικρή αναφορά στην εκπαίδευση των παιδιών που ευρίσκονται στο «φάσμα του αυτισμού», όπως λέμε. Σπούδασα στον κλάδο της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου της Κολωνίας και παρατηρώ τα φαινόμενα από την αρχή της δεκαετίας του 1980. Είμαι ενεργή στην ειδική αγωγή και ο κόσμος που με γνωρίζει, το ξέρει ότι νοιάζομαι για τα παιδιά. Συνοψίζω τη γνώση και την εμπειρία μου εις τα εξής:

1. Πρέπει να δημιουργηθεί μία πλατφόρμα, η οποία να περιλαμβάνει, με άξονα τη γνώση για την τυπκή ανά-

πτυξη, τη γνώση των αναπτυξιολόγων ιατρών και την επιμέρους ομογενοποίηση των γνώσεων των επιστημονικών κατευθύνσεων της Φυσιοθεραπείας, της Εργοθεραπείας –της επιμέρους κατευθύνσεως της αισθητηριακής Ολοκλήρωσεως, συμπεριλαμβανομένης– και της Θεραπείας του λόγου. Ταυτόχρονα, πρέπει να εξεταστεί ποια οφέλη αντλεί η παρέμβαση σε πολύ μικρή ηλικία και από τις κατευθύνσεις της μουσικής, της θεραπευτικής ιππασίας ή της παρεμβάσεως και με άλλο ζώο, ως θεραπευτικό «εργαλείο».

2. Η πλατφόρμα αυτή θα δημιουργηθεί, αφότου το κράτος κατανοήσει ότι η «πρώιμη παρέμβαση» με τη σημερινή της μορφή δεν φτάνει.

3. Η γνώση, λοιπόν, από τα παραπάνω θα πρέπει να απλώνεται και να γίνεται κοινωνικό αγαθό.

4. Να παρακολουθεί το υπουργείο Παιδείας και ιδιαίτερα το Τμήμα της Ειδικής Αγωγής αν όπως αναφέρει ο Νόμος 3699 προωθούνται, και σε τι ποσοστό, παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή αναπηρία σε ανώτερα, του ειδικού Σχολείου όπου φοιτούν, εκπαιδευτικά πλαίσια.

5. Το προσωπικό, το οποίο καλείται να συνοδεύει αυτά τα παιδιά αλλάζει από χρόνο σε χρόνο με αποτέλεσμα η υπομονή, η αντοχή και η αφοσίωση των εκπαιδευτών να μην πιάνει τόπο.

6. Στην προκειμένη περίπτωση το κράτος να αναθεωρήσει τη βαρύτερα που δίνει στα «μεταπτυχιακά» διπλώματα. Εκείνοι που «άψηφτοι», έσπυσαν να πληρώσουν 5.000 ευρώ προκειμένου να κατοχυρώσουν μία θέση, η οποία δεν ήταν ο κλάδος εις τον οποίον ήθελαν ν' αφιερώσουν τη ζωή τους θα είναι ικανοί τώρα να επιδείξουν την αφοσίωση στα σύνθετα και πολυποικίλα προβλήματα του παιδιού, ώστε να μπουν στην ψυχή του, να το γνωρίσουν και να το εκπαιδεύσουν;

7. Ως κράτος θα προτιμούσα σήμερα να μιλούσαν για την εκπαίδευση και την αποκατάσταση παιδιών με αυτισμό οι θεραπευτές και οι δάσκαλοί τους, όπως τόνισα και πιο πάνω, παρά οι παιδοψυχίατροι.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΘΑΚΗ